

Publicerad 2008-12-19 17:21 av David Eriksson

BREVET TILL LILLAN

090408

Hej pappas hjärta!

Förlorad tid får man aldrig tillbaka...

Men Gud vet att jag önskar jag kunde vrida tiden tillbaka...

När du kom till oss visste jag att mitt liv aldrig mer skulle bli detsamma.

Första gången jag höll dig i mina armar var jag så rädd att du skulle gå sönder. Du var ju så liten och späd och jag så stor och klumpig... Men du gick inte sönder, pappas älskling. Du sov och du andades så lugnt och tryggt i mina armar. Och jag sjöng för dig "En väv utav legender..." Jag sjöng den även ofta den för dig när du låg i mammas mage.

Du kom till oss, en gåva från Gud och jag var världens stoltaste. Jag var ju pappa... Jag var din pappa.

Jag saknar den tiden. Pappa har varit sjuk och gjort många dumma saker. Jag är alltid din pappa. Oavsett vad människor säger kommer du alltid att vara mitt barn.

Jag saknar dig, min lilla gumma. Idag kan du inte förstå, men när du blir äldre, om några år... Pappa vill inte vara sjuk och göra alla de dumma saker jag har gjort. Men om någon kallar pappa tjuv, säg att då är du det med för du stal hans hjärta när föddes

Jag vet inte hur länge det kommer att dröja innan jag får pussa och krama dig igen.

Vi hade lyckliga stunder du, jag och mamma. Men vi måste gå vidare nu.

En människa kan aldrig nå nya oceaner om hon inte vågar släppa land ur sikte.

Pappa ska bli frisk nu gumman. Älskar dig lilla gumman, nu, sen och för alltid. Glöm inte bort mig. Kom ihåg... Molnen kommer och går, men stjärnorna finns alltid kvar.

1000 pussar på mun och mage. Love U 4-ever. / Pappa David

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren David Eriksson med Poeter.se id #26493 innehar upphovsrätten